

storiën. Disse Dæmninger staa imidlertid til Dels endnu, hvad der medfører Ulemper baade for Lodsejerne og for Fiskeriet. Men navnlig er disse gamle Dæmninger absolut til stor Gene for Afvandingen. Der skal nemlig lige udfor Storaæns Udløb i Nissum Fjord ligge en Dæmning, som har bevirket, at Aaløbet har slaaet en stor Bugt for at faa et andet Udløb; der aflejres stadig Sand og Mudder, og at dette i høj Grad hindrer Afvandingen, forstaaer man jo nok. Den højtærede Minister har for Udvalget oplyst, at Uddybningen af Storaæns Udløb i Nissum Fjord vil koste 20,500 Kr.; jeg tror dog, det vil være rigtigt, at en saadan Uddybning finder Sted, og jeg vil ikke være imod, at den højtærede Minister stiller hertil sigtende Forslag til tredje Behandling.

P. Th. Nielsen: Der vil for mig ikke være nogen Anledning til at komme dybere ind paa de stillede Ændringsforslag; vi er jo alle enige om dem, og de er udførligt motiverede i Betænkningen; jeg kan derfor fatte mig i Korthed.

Som det vil erindres, har Bevillingen af Tilskud til Lettelse af Mergel- og Kalktransport hidtil været kalkulatorisk, men den højtærede Minister foreslog paa selve Finanslovsforslaget, at Bevillingen skulde fikseres til et Beløb af 20,000 Kr. til Mergeltransport og 20,000 Kr. til Kalktransport. Jeg tillod mig ved første Behandling at pegé paa, at dette vilde være uheldigt, og jeg gik ud fra, at hvis man paa den Maade fikserede Beløbet, vilde Hededyrkerne tabe et Tilskud af ca. 40,000 Kr., som Staten omvendt vilde tjene. Forholdet har hidtil været det, at Tilskuddet uddeles efter visse bestemte Regler, som er udarbejdede af Hedeselskabet og sanktionerede af Landbrugsministeriet, og Forholdet er endvidere det, at som Helhed taget kan man sige, at de, som skal have Mergel, betaler kun en Trediedel af Transporten med Banen. Beløbets Fiksering vilde ganske sikkert føre til, at Reglerne maatte laves om, saa at de paagældende kom til at betale mere. Jeg anslog, som sagt, Tabet til ca. 40,000 Kr., og af de Oplysninger, jeg nu sidder inde med, fremgaar det, at det ingenlunde var for meget, idet der allerede nu er indkommet Andragender om Tilskud til et Beløb af 250,000 Kr. Jeg kan kun paaskønne, at den højtærede Minister har taget Hensyn til den Henstilling, jeg rettede til ham ved første Behandling, og har stillet Ændringsfor-

slag om, at Bevillingen ogsaa fremtidig bliver kalkulatorisk.

Et Samraad, hvorom jeg maa sige et Par Ord, er det, der drejer sig om Nedsættelse af et Udvalg til Samarbejde mellem Statens Plantager, Hedeselskabet og Klitplantagerne. Ogsaa dette Spørgsmaal blev rejst af mig ved Finanslovsforslagets første Behandling, og Tanken var da den, at der herigennem skulde etableres et nærmere Samarbejde mellem disse 3 Institutioner: Hedeselskabet, Statsskovvæsenet og Klitvæsenet, idet et saadant Samarbejde sikkert vilde være formaalstjenligt for alle Parter. Meningen var, at der særlig skulde tages Sigte paa Hedeskovvæsenet. Omtrent $\frac{1}{3}$ af Skovarealet her i Landet optages af Hedeskovene, Staten har ca. 40,000 Tdr. Land, og det Areal, som er under Hedeselskabets Administration, udgør ca. 135,000 Tdr. Land; det bliver i alt 175,000 Tdr. Land, og det samlede Skovareal her i Landet er ca. 600,000 Tdr. Land. Det spiller derfor ogsaa vil fremtidig komme til at spille en ikke saa lille Rolle, hvorledes det nævnte Skovareal udnyttes, og der er slet ikke Tvivl om, at det kunde udnyttes noget mere, end Tilfældet er, og at alle de interesserede i højere Grad kunde høste Fordel af Erfaringer, som indvindes af de enkelte. Det vilde vistnok være formaalstjenligt at nedsætte et saadant Udvalg, og jeg takker den højtærede Minister, fordi han ved Samraadet har stillet sig velvilligt overfor Tanken og lovet at yde sin Medvirken til at realisere den.

Domænekirkernes Overgang til at være selvejende Kirker er jo et Spørgsmaal, vi gentagende har drøftet. Ogsaa i de foregaaende Aar er det blevet henstillet til Ministeren at søge hen til, at Domænekirkerne overgik til at være selvejende. Den højtærede Landbrugsminister har i Aar overfor Udvalget udtalt sin Villighed til at yde sin Medvirken til, at dette sker. Staten har kun ren Udgift af disse Kirker, idet Udgiften ved Driften overstiger Indtægten med godt 10,000 Kr.; det vil derfor utvivlsomt være en Fordel for Statskassen at komme af med dem. Dette kan ske i Henhold til Tiendelovens § 23. Naar det forlanges, at Forpligtelsen til Kirkerne Vedligeholdelse afløses, skal Kirkerne overgaa til at være selvejende, og for saa vidt som de Beløb, der henlægges til Vedligeholdelsen, ikke slaar til, maa de paagældende Beboere selv betale Resten, i Lighed med, hvad Tilfældet er alle andre Steder i Landet. Jeg synes derfor, det